

Arrest

nr. 79 351 van 17 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 19 januari 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 maart 2012.

Gelet op de beschikking van 3 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd, omdat hun asielaanspraak ongelofwaardig is en omdat uit objectieve informatie blijkt dat de Albanese overheid optreedt tegen de bedreiging van vermoord.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch

partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier (CEDOCA 'SRB Albanië-Bloedwraak' van 04/08/11: hoofdstuk 3 (*Verzoening en de verzoeningsorganisaties*) en hoofdstuk 5 (*Overheidsmaatregelen in de strijd tegen bloedwraak*) blijkt dat de overheidsinstellingen in Albanië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoekers betwisten deze vaststelling in hun verzoekschrift en wijzen op een rapport van 2004 over het Kanun-gewoonterecht in Albanië. Dit rapport is gedateerd en vermag als dusdanig geen afbreuk te doen aan bovenstaande vaststelling. Verzoekers wijzen er tenslotte op dat in de informatie van de commissaris-generaal zelf wordt gesteld dat de bescherming van de Albanese overheid, ondanks inspanningen, in sommige gevallen toch ontoereikend kan zijn. Artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet beoogt evenwel het nemen van 'redelijke' maatregelen tot bescherming, niet het verlenen van 'absolute' bescherming, wat overigens door geen enkele staat kan worden verleend. Aan de vereiste van 'redelijke maatregelen' is in casu ruimschoots voldaan, zoals blijkt uit de gedetailleerde uiteenzettingen in hoofdstukken 3 en 5 van de informatie van de commissaris-generaal. De overige door verzoekers bijgebrachte stukken, die zij overigens nalaten te vermelden in hun inventaris, vermogen geen afbreuk te doen aan bovenstaande vaststelling gezien zij niet in concreto ingaan op de vraag of de Albanese overheid de hoger besproken redelijke maatregelen heeft getroffen.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de vreemdelingenwet gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar hun verzoekschrift.

Bijaldien tonen verzoekers niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien april tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER